

[Γ Ν Ω Μ Η]

Πρωτοφανής φορολογική αναδιανομή

Το προσχέδιο του Κρατικού Προϋπολογισμού 2007 φέρνει στην επιφάνεια ορισμένα κρίσιμα ζητήματα αδυσώπτης φορολογικής ανισότητας που προκαλεί εις βάρος των μισθωτών η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Συχνά βλέπουμε και ακούμε τη Ν.Δ. να ισχυρίζεται ότι μεριμνά για το καλό του κοινωνικού συνόλου και να αραδιάζει ένα σωρό επινοήσεις, ότι τάχα η οικονομία μας πηγαίνει καλά και βελτιώνεται. Ένα και μόνο στοιχείο αρκεί όμως για να καταπέσει

Του
**Νίκου
Χριστο-
δουλάκη**

παταγωδώς αυτή η δημιουργία και αυτό βρίσκεται στον πίνακα των φορολογικών εσόδων του Σχεδίου Προϋπολογισμού που κατατέθηκε για το 2007 σε σύγκριση με το 2004. Αν συγκρίνουμε τους φόρους που θα κληθούν να πληρώσουν το επόμενο έτος οι μισθωτοί και οι αυτοαπασχολούμενοι, θα δούμε ότι είναι κατά 2 δισ. ευρώ αυξημένοι από όσους πλήρωσαν το 2004. Μέσα σε μία τριετία η φορολογική επιβάρυνση αυξήθηκε κατά μέσο όρο κατά 23%, δηλαδή πολύ περισσότερο από τη μέση αύξηση εισοδημάτων την ίδια περίοδο.

Ακριβώς το αντίθετο έγινε με τις επιχειρήσεις. Σε σύγκριση με το 2004, οι εταιρείες του χρόνου θα πληρώσουν 120 εκατ. ευρώ λιγότερα! Η φορολογική επιβάρυνση ελαφρύνθηκε δηλαδή κατά 2,6%. Δηλαδή την τριετία 2004-2007 διακυβέρνησης της Ν.Δ., οι μισθωτοί πλήρωσαν νέους φόρους 17 φορές πιο πάνω από όσους γλίτωσαν οι επιχειρήσεις!

Οικονομία

ΤΑ ΝΕΑ / Δευτέρα 13

Χρήσιμα διδάγματα βγάζει κανείς και αν εξετάσει την αναλογία των φορολογικών βαρών ανάμεσα στις επιχειρήσεις και τα φυσικά πρόσωπα, δηλαδή μισθωτούς, συνταξιούχους και αυτοαπασχολούμενους. Το 2004, την τελευταία φορολογική χρονιά της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, οι φόροι που πλήρωναν οι επιχειρήσεις ήταν το 62% των φόρων που πλήρωναν τα φυσικά πρόσωπα. Επί Ν.Δ. έγιναν πάμπολλες χαριστικές ρυθμίσεις μονομερώς υπέρ των επιχειρήσεων και η αναλογία αυτή μειώθηκε στο 47%.

Το 2003 σε κάθε 5 ευρώ φόρου που πλήρωναν οι επιχειρήσεις, οι μισθωτοί έδιναν 8 ευρώ. Το 2007 όμως θα δώσουν 11 ευρώ, πράγμα που δείχνει τη μεγάλη αναδιανομή εις βάρος τους.

Ακόμα και στις πολιτικά ασφυκτικές περιόδους των δεκαετιών του '50 και του '60 δεν είχε επέλθει μέσα σε μία τριετία τέτοια επαχθής φορολογική αναδιανομή εις βάρος των μισθωτών. Τέτοιο φαινόμενο δεν έχει παρατηρηθεί σε καμία χώρα, ούτε του Τρίτου Τόσμου.

Το νοσηρό σύμπτωμα μιας τόσο έντονης, άδικης και απροσδόκκτης φορολογικής αναδιανομής εισοδήματος είναι απότοκο των αποτυχιών και των άτυχων πειραματισμών της δημοσιονομικής πολιτικής με την απογραφή και τις διαρκείς αναθεωρήσεις. Όταν η κυβέρνηση δεν μπορεί ούτε καν να συντάξει έναν σοβαρό Προϋπολογισμό για να συζητηθεί και να υπάξουν ίσως και εναλλακτικές προτάσεις, καταλήγει πάντα στην επώδυνη λύση της επιβάρυνσης των φορολογικά ευάλωτων κατηγοριών που είναι οι μισθωτοί. Εκτός βέβαια αν αυτός ήταν τελικά ο στόχος, όπως όλο και περισσότεροι πολίτες έχουν αρχίσει πλέον να συνειδητοποιούν.